

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 664/2021
24.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Милојка Андрејић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Нови Сад“ из Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводине, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2980/20 од 15.12.2020. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2980/20 од 15.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2980/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 80/2020 од 15.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца првог и другог реда, којим су тражили да се тужени обавезе да им реши стамбено питање на тај начин што ће им доделити стан у површини од 65 м2, на локацији којом располаже тужени, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у укупном износу од 36.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2980/20 од 15.12.2020. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су изјавили тужиоци, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, уз предлог да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. наведеног ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда,

потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужених не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 23.04.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 150.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић